

15/05/2024

Αρχιμανδρίτης Ανανίας Κουστένης: Το κελλάκι μου στα Εξάρχεια

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Τρία χρόνια από την κοίμησή του

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στα Εξάρχεια είμαι από το 1982. Κλείνω τριαντακονταπενταετία εδώ. Μια ζωή.

Το βρήκα εδώ πέρα, δεν είναι δικό μου. Με ενοίκιο είναι. Καλό είν' αυτό. Και πολύ μεγάλο είναι!

Ο Χριστός είχε το σπήλαιο της Βηθλεέμ. Τα άχυρα. Εμείς δεν έχουμε άχυρα ακόμα.
Έχουμε ντεκόρ φάτνης, αλλά όχι τόσο προχωρημένο.

Τι να κάνουμε; Παροικούμε. Περνάμε.

Πάροικοι και παρεπίδημοι εσμέν· Οδίται και ουχί πολίται, λέει ο ιερός Χρυσόστομος. Πολίται είναι οι μόνιμοι κάτοικοι.

Πορευόμεθα προς την μένουσαν και μέλλουσαν πόλιν, που λέει ο Απόστολος Παύλος... Δόξα τω Θεώ.

Τα Εξάρχεια σήμερα δεν είναι... Κάποτε ήταν, που οι άνθρωποι ήτανε αναρχικοί από ιδεολογία.

Και «αναρχικός είναι εκείνος ο οποίος δεν είναι ούτε δούλος ούτε τύραννος του άλλου», λέει ο Σενέκας, ο διδάσκαλος του Νερωνος.

Ναι. «Ούτε δούλος ούτε τύραννος του άλλου!»

Ε, τώρα δεν υπάρχει ιδεολογία. Δεν λειτουργούν οι ψυχές, δηλαδή.

Έχουνε οι ψυχές «κοιμηθεί». Και αυτό είν' το χειρότερο. Είν' αυτό που λέει ο Κωστής Παλαμάς, στη «Φλογέρα του Βασιλιά»: «Σβησμένες όλες οι φωτιές / οι πλάστρες μες στην χώρα».

Τα έλεγε στα 1906-1907, μετά τον ατυχή πόλεμο του 1897 και πριν τους Βαλκανικούς. Και τότε ξεσηκώθηκε ο Μελάς, οι άλλοι εκεί πέρα, και έφερε ο Θεός τους Βαλκανικούς Πολέμους...

Μόνο ο Θεός τούς έφερε τους Βαλκανικούς Πολέμους και ελευθερώθηκε η πατρίδα μας.

Γιατί οι «μεγάλοι» της γης, στα 1908, είχανε φτιάξει τον χάρτη της Μεγάλης Αλβανίας. Αλλά λογάριαζαν χωρίς τον ξενοδόχο. Ξενοδόχος είναι ο Γερο-Θεός.

Πώς λέει ο Μακρυγιάννης, «Έκαναν σχέδια και ο Γερο-Θεός τους τα χαλούσε».

Αυτός κυβερνάει!

Είχα κάνει μια φορά μια ομιλία, με θέμα: «Ο Παντοκράτωρ δεν καταργείται με τίποτα». Έτσι.

Μια φορά ένας καλόγερος... Ας το πούμε κι αυτό, οι παραβολές μένουν. Λοιπόν.

Ένας καλόγερος έλεγε στον Χριστό, στην προσευχή του:

«Χριστέ μου», λέει, «πού θα βρεις άκρη με τόσο κόσμο να κρίνεις στο τέλος;»
Εκατομμύρια, πολυεκατομμύρια, δισεκατομμύρια. Ανείπωτα εκατομμύρια. «Πού θα βρεις άκρη;».

Και το βράδυ βλέπει στον ύπνο του τον Χριστό και του λέει:

«Κοίτα εδώ!»

Είχε υψώσει το χέρι Του, κι είχε κρεμάσει ένα μπουκαλάκι, σαν αυτά που βάνουν Αγιασμό.

Και του λέει:

«Κοίτα μέσα! Είναι κόσμος. Εδώ είναι όλος ο κόσμος», του λέει. «Εγώ είμαι Θεάνθρωπος! Μην ρωτάς πού θα βρω εγώ άκρη. Εσύ βρες άκρη!»

Μεγάλη κουβέντα αυτή.

Ο Παντοκράτωρ! Μας κρατάει στα χέρια του!

Κάνει ό,τι θέλει. Και δεν πέφτει ούτε ένα φύλλο από το δέντρο, χωρίς τη γνώση Του!

Ούτε ένα πουλάκι, ένα στρουθίο να πέσει κάτω. Όχι! Χωρίς τη γνώση Του και χωρίς τη θέλησή Του.

Εδώ λειτουργεί το μυστήριο της ελευθερίας. Και ξέρει και δεν εμποδίζει. Τι είναι αυτό;

Ο Θεός μόνο μπορεί να το κάνει. Εμείς δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα αυτά.

Όταν δεν μπορώ να κοιμηθώ, ξέρετε τι κάνει η αφεντιά μου; Είμαι και παπάς, αλλά και οι πιστοί μπορεί να το κάνουν. Μνημονεύω ονόματα ζώντων και τεθνεώτων. Χιλιάδες ονόματα. Και καθώς έχω τόσα χρόνια στην Εκκλησία, μισόν αιώνα, έχω γνωρίσει πολλούς.

Κι αρχίζω εκεί την προσευχή, και τι έρχεται; Έρχεται ο ύπνος τόσο ωραία, που όλοι αυτοί με ευγνωμονούν και με αποκοιμίζουν!

Τουλάχιστον τρεις φορές την ημέρα, πρωί, μεσημέρι, βράδυ, σας μνημονεύω.

Θα μου πείτε: «Πού βρίσκεις άκρη;»

Βρίσκει η Εκκλησία, βρίσκει ο Χριστός, βρίσκω κι εγώ.

Τα παραπέρα μην τα ρωτάτε.

Γι' αυτό, να προσευχόμεθα!

Απόσπασμα από συνέντευξη του μακαριστού Γέροντα Ανανία στον Αντώνη Μακατούνη και τον Κωνσταντίνο Παπά.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, «Από την ζωή μου, Αυτοβιογραφικά – Πατρικοί λόγοι», των εκδόσεων Κυπρής, Αθήνα 2024.

Πηγή: pemptousia.gr